

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-032

Appellante is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 87523 op de klacht van Regio West van de KNZB:

Datum : 5 april 2019

Sanctie : met ingang van 5 april 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin haar ploeg 5 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en KNZB-teams.

Overweging : Slaan

Wedstrijd : Poseidon '56 DA2 – NZ&PC DA1

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellante behandeld op 6 mei 2019. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter, mr. J. Anema, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appellante. Ter zitting zijn verschenen appellante en getuige de heer R.
3. In het tuchtrapport is vermeld dat appellante met tegenspeelster Blauw 10 samen onder water was, waarbij de andere scheidsrechter een overtreding heeft geconstateerd, te weten een duwende beweging naar appellante. Bij het boven water komen heeft appellante met een vlakke hand tegenspeelster Blauw 10 in het gezicht geslagen, hetgeen opzettelijk zou zijn gebeurd en niet zou zijn uitgelokt.
4. In haar verweerschrift bij de Tuchtcommissie heeft appellante aangegeven dat zij bij haar benen werd beetgepakt door haar tegenstandster, zodat zij onder water kwam en er vervolgens een strubbeling onder water plaatsvond. Bij het bovenkomen hoorde zij de scheidsrechter fluiten, maar zij wist niet waarvoor werd gefloten. Ook heeft zij aangegeven geen slaande beweging te hebben gemaakt. Ter zitting voegt appellante hieraan toe dat zij niet heeft geslagen en dat dat ook niet is te zien op de filmbeelden die van de wedstrijd zijn gemaakt. Zij geeft aan dat zij tijdens een aanvallende actie onder water werd getrokken door haar tegenstandster, die haar vervolgens ook kneep. Zij ontkent haar tegenstandster te hebben gebeten maar mogelijk heeft zij de tegenstandster gekrabd terwijl zij onder water werd geduwd. Ten aanzien van de situatie boven water geeft appellante aan dat zij niet met haar vlakke hand in het gezicht van de tegenstandster heeft geslagen. Zij heeft de tegenstandster slechts "een aai op haar cap" gegeven. Er was geen sprake van een vechtpartij, maar wel van een worsteling.
5. Getuige R. verklaart ter zitting dat er sprake was van een midvoor/ midachter situatie, waarbij appellante de bal ontving en de tegenstandster haar 'besprong', waardoor appellante onder water kwam en er een worsteling onder water plaatsvond. Appellante kwam vervolgens zwaaiend met haar armen "als een raket" boven water, maar van een klap of slaan van de tegenstandster was geen sprake.
6. De Commissie van Beroep overweegt als volgt. Uit het wedstrijdformulier blijkt dat appellante en haar tegenstandster eerst beiden een U20-ontvingen van de scheidsrechter en vervolgens direct daarna beiden een U20-ontvingen. Dat roept vragen op, die helaas niet kunnen worden beantwoord doordat geen aanvullende verklaringen van de scheidsrechters zijn ontvangen. Uit de verklaringen van appellante en de getuige kan in ieder geval worden afgeleid dat appellante na de worsteling die onder water heeft plaatsgevonden met de tegenstandster, boven water kwam en onbesuisde bewegingen heeft gemaakt met haar armen. Hoewel de tegenstandster daarbij wel werd geraakt, is voor de Commissie van Beroep niet komen vast te staan dat appellante gepoogd heeft haar tegenstandster bewust te slaan met het oogmerk om haar letsel toe te brengen. De Commissie overweegt dat appellante bij het boven water komen wel een dusdanige armbeweging naar het hoofd van de tegenstandster heeft gemaakt, dat die door de scheidsrechter vanwege de onnatuurlijkheid er van (in tweede

instantie) als opzettelijk slaan kon worden opgevat. Appellante heeft zich daarmee schuldig gemaakt aan onbesuisd spel.

7. De Commissie van Beroep is dan ook van mening dat niet is komen vast te staan dat appellante haar tegenstander bewust heeft geslagen, maar wel dat sprake is geweest van onbesuisd spel. De Commissie van Beroep acht een sanctie van drie wedstrijden passend.

De uitspraak luidt derhalve

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 5 april 2019.
- b) De Commissie van Beroep ontzegt appellante met ingang van 5 april 2019 onvoorwaardelijk het recht tot het spelen van waterpolo-wedstrijden voor de periode waarin de ploeg waarin zij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio en voor KNZB-teams.

Eventueel reeds als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie niet gespeelde wedstrijden dienen verrekend te worden.

- c) De Commissie van Beroep veroordeelt appellante tot een bijdrage van € 30,15 in de kosten van het geding, waarvoor de vereniging Poseidon '56 een factuur zal ontvangen.

Nieuwegein, 20 mei 2019

mr. F.W. Drost, fungerend voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris